

Uitvoersel aan De Postrijder

van 26 Juni 1926.

Welk is mijn Recht ?

HOE MAAK IK MIJN TESTAMENT ?
(Vervolg).

Het onderhandsch testament mag op gezegeled papier opgesteld worden; gezegeled papier is gezegeled papier (van 50 fr. thans) om de boete te vermijden welke bij het registreren zou moeten betaald worden. Men mag ink of potlood welk ander middel van schrijven gebruiken. Een testament in een schriftlijk geschreven, gedag- en genaamtend, is geldig; het mag ook onder den vorm van eenen brief geschreven zijn, maar in dit geval bijzonderlijk, met klare bespeling. De erflater mag een ontwerp door een persoon van vertrouwen opgesteld, eenvoudig weg afschrijven, alsden wij eindelijk dat in een onderhandsch testament, overgeschrijvingen, verzigtsteekten en doorhalingen mogen gedaan worden, zonder dat er eene goedkeuring of kortteekening noodig zij.

Het codicil, of bijvoegsel van een testament, moet als een gewooi testament opgesteld worden. Is het op hetzelfde gezegeled papier geschreven als het testament zelf, dan moet het ook gedag- en genaamtend zijn met de hand van den erflater. Doch er zou wel misschien eene boete verschuldigd zijn, omdat de regel verbiedt 2 akten op hetzelfde zegel te schrijven.

Het onderhandsch testament is natuurlijk de eenvoudigste en gemakkelijkste wijze van testament maken. Men zorgt niet nochtans wel voor, dat het niet vergeteld wordt, 't zij door de kwade trouw van de eene of anderen ontvreemde, 't zij door brand of andere ramp. Is men voorzorgzaam, dan maakt men zijn testament in 2 of meer exemplaren, welke men aan op verschillende plaatsen neerlegt of op verschillende personen van vertrouwen afgeeft. Doch, gelijk alle onderhandsche akte, levert dit testament nooit voor zich zelf een volledig bewijs op. De eigenamen van den testamentmaker, wien wien het testament inbrengt, en wien het geschrift of de naamteekening wist: 't is de legalaris die tegen hen moet bewijzen dat het geschrift en de naamteekening wel deze zijn van den erflater. Dit zal bevestigd worden door een onderzoek van deskundigen, door terugrijding der handschriften.

Het testament bij openbare akte is dit welke ontvangen wordt door een notaris tegenwoordigheid van twee getuigen, twee door 2 notarissen. De wijsbepalingen van den erflater worden door den notaris of door een der notarissen geschreven zooals ze door hem opgegeven zijn, volgens den zin en de bedoelg van den erflater; daarna wordt het geschreven testament voorgelazen en ondertekend door den erflater, de notaris of de notarissen, en de getuigen, indien er maar een notaris is. Er wordt melding gedaan van het vervullen der vereischte pleegvormen. Kan de erflater niet teekenen, of hij daarvan belet, dan zal er van zijne verklaring, met de oorzaak die hem belet te teekenen in de akte uitdrukkelijke melding gemaakt worden. Een blinde mag zulke een testament maken, maar een stomme.

Dit testament levert volledig bewijs op van alle erin gesloten wilsbepalingen, met inschrijving van schriftvervalsching; d. i. dat men die bepalingen niet als alsch mag aanzien, zonder tegelijkertijd, te beweren dat de notaris zich plichtig stelt gemaakt aan valscheing van openbare geschriften, hetgeen eene erge schuld ging is.

Het mystiek of geheim testament: is dit welke de erflater, kunnende lezen, zelf schrift of door een ander persoon laat schrijven, en welk hij dan zelf, getuigen en verzegeld, aan 2 lotarissen of aan 1 notaris en 2 getuigen aanbiedt. De notaris stelt dan eene akte op, geschreven op het papier tot omslag dienende en ondertekend door hem, door den erflater, en de getuigen, indien er noodig zijn. Doort van prooes-verbaal bevestigende de uitvoering der pleegvormen. De erflater moet aan den notaris verklaren dat in het papier zijn testament of uitersten wil gesloten is, door hem zelf geschreven en teekend, of door een ander geschreven in door hem getekend. Om op die maarte te testen, is het niet noodig te kunnen schrijven, maar men moet kunnen lezen en daarvan niet belet zijn. Een blinde mag dus zoo zijn testament niet maken, eene stomme wel, indien hij kan lezen. De akte door den notaris op den omslag van het gesloten testament opgehaakt, is een authentieke akte en geldt tot inschrijving van schriftvervalsching voor de verklaring door den erflater aan

den notaris gedaan, maar niet voor de echtheid van die verklaring, welke de notaris niet moet onderzoeken.

Dit zijn eenige regels, betrekkelijk den vorm der testamenten.

ANDRE BODENBACH,
Gent.

Spaart men genoeg.

Wil dat zeggen dat we gierigheid aanranden, het potten, om het te scharren en grabelen om 't plezier van den grooten hoop? Neen daar komen we niet voor uit. De gierigheid leert de catechismus, is een hoofdsonde; ze leidt tot onrechtvaardigheid en liefdeloosheid jegens mindere beelden; de gierigaard lijdt honger met brood in de kas, hij vreet zijn eigen hart op; neen daar bedanken we voor; we verdedigen geen gierigheid. Er is echter een gulden middenweg tussen gierigheid en verkwisting. Men moet geen centenkliever noch een postvaest zijn, maar men moet toch ook zijn ziel niet langs deuren en vensters werpen.

Zich een voldoening kunnen ontzeggen om treffeijke of hogere reden versterkt noodzakelijk onze wilskracht ten goede, maar zonder nog te spreken den zedelijke invloed die van het sparen uitgaat, moeten wij toch zeggen dat de spaarzaamheid steeds een noodzakelijke deugd zal blijven voor elken persoon, voor elk huisgezin, voor elke maatschappij die zich wat hooger wil opwerpen, die tot een zeker verstand en veiligheid willen komen.

Die niet spaart, heeft niets. Vaste fortuinen berusten meestal op werkzaamheid en spaarzaamheid want haast gewonnen, haast verbeerd. Een naartige hand en sparende tand, nooden gasten als anderen vasten.

Waren er geen spaarders, er ware geen hulp in den nood, noch voor den enkeling, noch voor de maatschappij. We willen aan niemand overvriende armoede verwijten, o neen, maar wie moet bijspelingen als een ramp, een sterfgeval een familie ten onder brengt? Wie moet den nood helpen lenigen in oorlogstijd, bij overstromingen? Wie, tenzij spaarders. Het is voorzeker een troost en plicht voor hen overvrienden nood te lenigen, maar het stoot toch een rechtchap menschen tegen den kop te moeten sparen voor degenen die in tijden van voorspoed hun geld verkwisten en in geval van tegenspoed de hand uitsteken.

Men neme het geld waar het is, wordt wel eens gezegd; maar we vragen ons af; waar zal het geld zijn als door niemand meer gespaard wordt? Naar den duivel helpen wat geslachten en geslachten gespaard hebben, is zoo heel moeilijk niet; maar dan? Er is maar één antwoord: elende en hongersnood gelijk in Rusland.

Een volk dat niet spaart, kan geen beschaafd volk bijzelen of worden; zulke volk wordt of is een haveloze troep. Een volk dat dagelijks verteert wat het dagelijks voortbrengt, zal nooit in veiligheid zijn. Elk geslacht zal steeds en altijd moeten herbergen met de bloote handen en zal steeds en altijd blootgesteld blijven aan armoede en elende en hongersnood. Zulke volk is een volk van foorkramers niet woningen zonsier fundamenten, met linnen dakken; de minste storm rukt ze om. Verdienen de foorkramers heel wat geld bij voor en de kermis in zomertijd, heel dikwijls schoonen hun kinderen langs de huizen, bij tongenslag of wintertijd. Waarom? Omdat ze gewoonlijk geen sparen kennen. Wat waar is voor hen, is ook waar voor een volk, voor ieder huisgezin, voor iedereen enkeling, die de deugd van spaarzaamheid missen. Kent ge misschien geen jonggehouden waarvan de man betrekkelijk veel geld verdient. Maar er komt een tegenslag of moeder wordt met een kind gezegend, dan moeten de oude vader en moeder, de spaarders, nog dikwijls ter hulp snellen, omdat de jongere het sparen misprezen.

Na deze beschouwingen stellen we opnieuw de vraag: spaart men genoeg? We vragen niet dat het nooit kermis zij, dat het nooit Zondag weze, dat het altijd magere dag zij, o neen; maar wordt er niet veel te veel geld verkwist aan min noodige, nuttelooze zaken aan de mode en verzet, aan spel en sport en cinema, aan grootboerenij? Moet het zuurgewonnen geld steeds een pronk om het lijf gehangen worden of onder vorm van drank en eten en anseerij door de keel gelaagd en aan den buik gesmeerd?

We denken van neen, en daarom herinneren we bijzonder aan de jongeren, die veel geld verdienen, enige gulden spreekwoorden: « Verteert niet vandaag wat u morgen kan ontbreken »; « Stelt de tering naar de mering »; « Kent staat en houdt maat »; « Springt niet verder als uw stak lang is »; « en steekt uw voeten niet verder uit als uw deken lang is »; « Die spaart vermaakt ».

Gemengde berichten

Een brilslang als menschenredder. EEN ROMANTISCHE GESCHIEDENIS. — Een enige geschiedenis wordt aan de Londense bladen uit Trineville gemeld: La Trineville wordt het verkeer tussen de plaats zelf en een verre voorstad onderhouden door een autobus, die haar weg neemt door geweldige, door alle wandelaars vermeden leeg parken.

Een rijke milanische vrouw stapte op het late avonds met haar kind en eenige passagiers in de bus. De kostbare sieraaden, die zij in het haar en op het kleed droeg, wekten de hebzucht van den chauffeur op. Hij stopte op een eenzame plaats, beroofde de vrouw en wierp haar en haar kind in een oude bron, die wel diep was, doch maar weinig water bevatte. Daarna liet hij beiden aan hun lot over.

Toen de roover den volgenden dag den volten wagen voorbij dezelfde plaats stuurde, hield hij stil en ging naar den rand der bron om zich te overtuigen, dat zijn slachtoffers gestorven waren.

Tot zijn schrik zag hij dat de vrouw zwakke levensteekenen gaf. Hij keerde daarom na volbrachten dienst naar de plaats terug en trachtte een groot steenblok, dat dicht bij den rand lag, in de bron te werpen om de vrouw er onder te vermorzelen. Op dat ogenblik trof hem een ongedachte wrank. Een brilslang, die onder den steen opgerold had gelegen, viel hem aan en doodde hem op de plaats zelf.

De eigenaar van de autobus, ongerust over het uitlijven van den wagen, vond naderhand het lijf van den chauffeur en, gewaarschuwd door de kreten der vrouw, gelukte hij er in, haar en haar kind nog levend uit de bron te halen. De geroofde kostbaarheden werden in de woning van den chauffeur gevonden.

Juwelhandel M. Oetov-Marlier, 71, Kattestraat, Luik, Trouw- en verlovingsringen, Horloges.

Opgepast!...

Sinds verleden Maandag, 21 Juni, wordt de nieuwe wet van kracht, waarbij al de geldtoetsen automatisch niet meer verdere vervuldheid worden. De kleinste geldstraf, die voortaan nog door de boetesafrekening rechtbanken kan of mag uitgesproken worden is 26 x 10 of 260 fr. We zien b. v. plichtig maakt aan jachtovertredding wordt veroordeeld tot 100 x 10 of 1000 fr. Sakkalrecht: 100 fr. voor 't niet opgeven van geweer, saanen 1600 fr. om die bij herhaling nog vreeslijk wordt verhoogd! De tijd van lachen is uit!...

Een gedrochtelijk biggen.

Te La Coroge, in een der domeinen van mad. Elvira Salgado, weduwe van een Spaansche commandant, heeft een zeggend zes biggen afgeworpen, waarvan er vijf normaal gevormd zijn en het zode een echt gedrocht is. De voorpooten die zeer kort zijn, gelijk aan armen en hebben een elleboog die precies oender is als die van den arm van een kindje. Aan de uiteinden zijn er twee hands, waarvan de ene vijf vingers en de andere er vier heeft. Aan elken vinger is een nagel zooals bij pas geboren kinderen en de hand heeft een witte palm, waarin men duidelijk de letter M kan onderscheiden gelijk bij de menschen. Een liehebree heeft 600 pesetas geboden voor het viggente, maar hij heeft het er niet voor gekregen. Men denkt dat de eigenaarster er haar voordeel zal uittrekken met het op de fooren ten toon te stellen.

Afschaffing der acht-uren in Soviet-Rusland.

DE TIENURENDAG. — Stilaan worden in Soviet-Rusland de arbeiders beroofd van al de voordeelen, welke men hen in de revolutie heeft verloor. De sovjetbazen hebben hunne macht gevestigd op de elende van het volk, dat zij nu machteloos onder den knout drukken. Om de revolutie te maken en zich te verheffen hadden zij de arbeiders en de boeren noodig, welke zij door alle begoochelingen en misleidingen hebben opgezwegen. Nu hebben zij het proletariaat niet meer noodig, en de eene verovering na de andere wordt de arbeiders weer afgewonnen. In de fabrieken is hun meesterschap van korten duur geweest. De soviets hebben er de « gehate » kapitalisten terug geopen, omdat deze alleen wer in orde konden brengen wat de komunisten verbod hadden.

Nu hebben de soviets den achturedag afgeschaft voor de landbouw- en boschwerkbieden. Deze moeten nu tien uren per dag werken voor hetzelfde loon van achturen. En daartegen baat geen verzet, want wie roeren durft is een man des doods.

Opvoeding tot beleefdheid. EEN METHODE DIE MEER TYPISCH DAN AMERIKAANSCH IS. — De « Lokal Anzeiger » weet mee te deelen dat er te New-York een « Vereniging tot bescherming van oude dames op straat », bestaat.

Dat zulk een vereniging noodig is, pleit zeker niet voor de mannelijke bevolking. Zij is gesticht, omdat men de ervaring had opgedaan, dat mannen op straat, in de tram, kortom overal, wel vriendelijk en voorkomend jegens jonge en bevallige meisjes en vrouwen zijn, maar niet tegen bejaarde en minder aantrekkelijke dames.

Men wil de mannen dus tot hoffelijkheid ook tegenover oudere vrouwen opvoeden. De vereniging verstaat haar zaak en gebruikt daarbij eigenaardige en nieuwe methoden.

In New-York woont een oude dame, die iedereen morgen juist om half negen haar woning verliet met een handtaschom boodschappen te doen. En iedereen morgen stipt vijf minuten over half negen ontmoette zij op een straanbank een jongeling, die naar zijn bureel ging. Telkenmale als de dame voorbijging, week hij hoffelijk ter zijde om haar te laten passeeren. De dame bedankte hem dan met vriendelijke hoofdblikke. De jongeling nam zijn hoed af en ging verder.

De oude dame was over deze beleefdheid zoo geroerd, dat zij naar den naam van den jongeling informeerde. Toen zij naam en adres wist, ging zij naar haar notaris.

Op zekeren morgen ontmoette de jongeling de dame niet. Ook den volgenden dag miste hij haar. Zou zij ziek zijn? dacht hij, en hij voelde werkelijk enige bezorgdheid.

Twee dagen later kreeg hij een brief van een notaris, die hem verzocht bij hem te komen. Hij ging er heen, en de gebride heer vertelde hem, dat de oude dame gestorven was en hem tot universeel erfgenaam van haar aanzienlijk vermogen had gemaakt. Alleen wegens zijn beleefdheid en voorkomendheid.

Zoo stond het verhaal in alle New-Yorkse bladen. Eenige dagen daarna stelden de verslaggevers vast, dat nu alle jonge en oude heeren zoodra een bejaarde dame aankwam, beleefd uitweten. Zelfs vrouwen en meisjes volgden het voorbeeld. Men kan immers niet weten...

De geschiedenis is zeer schoon. Het schoone er aan is echter, dat de beleefde jongeling en de oude dame, die hem in haar testament heeft beledicht, in 't geheel niet bestaan, noch bestaan hebben. De heele historie is een bedenkfel van de « Vereniging tot bescherming van oude dames op straat ».

Altorens uw aankopen te doen in Geveefels en klederen voor Heeren, Damen en kinderen, bezichtig de uitstallingen van de Groote Magazijnen

Au Pont des Arches,
48, Leopoldstraat, Luik,
TELEFOON 1681,

waar men enkel Goede en schone waar verkoopt, aan prijzen beneden alle concurrentie.

Uitsluitelijk modellen en teekeningen.

Bijzondere werkhuizen voor rouw- en ceremonieklederen.

Onvergelykbare keus in: kostumen voor le. Communie.

Een schat gevonden.

In de plaats Demopolis, in den Amerikaanschen Staat Alabama, had zekere Gays Whitfield in de nagelaten papieren van zijn vader aanwijzingen gevonden betreffende een schat die ergens op de vroegere hoeve van den oude Whitfield verborgen moest zijn. Gesloopen door die aanwijzingen ontdekte Whitfield zoon, de plaatswaar de schat verborgen lag. Het bleek een bedrag te zijn van 300.000 dollar en wel in goudstukken van 20 dollars, alles aangemunt in 1850 of vroeger. De oude Whitfield had het geld bij het uitbreken van den Burgeroorlog in den grond gestopt.

Een 15-jarige held.

De echtelingen Fraigois, wonende Bois du Roi, te Leval Triaugnieux, hadden hun huis verlaten, alwaar een kind van 5 jaar en een van 18 maanden alleen bleven.

Twee krampen die in de buurt speelden, Léon Lebanc, 15 jaar, en Lucien Dupont, 10 jaar, zagen eensklaps dat er brand in de woning was uitgebroken.

Zij liepen erheen en zagen door het venster de kinderen angstig rondloopen en voor de vlammen vluchten.

De kleine Lebanc brak eene ruit en trok eerst het oudste kind buiten; daarna sprong hij in het brandend vertrek en haalde het jongste kind er uit.

De jonge redder zag 't zwart van den rook en had de haren verschoerd, toen er verdere hulp kwam toegesleid.

Failissementen in België.

Volgens mededeeling van het Handelsinformatie bureau VAN DER GRAAF & Co te Brussel zijn over de afgelopen week, eindigende 19:26 in België uitgeproken 7 tegen 10 failissementen in de zelfde week van het vorige jaar.

Van 1 Januari tot en met 1926, 331 failissementen tegenover 225 over hetzelfde tijdperk van het vorige jaar.